

est signum sudoris, expectet operationē naturæ, non cogatis naturā, nec impediatis eam cum vestro importuno auxilio. Quod si urinæ prouocentur, poros iuuetis, quia natura est prudentissima, & forma vniuersalis, regens omnes partes animalis, & multo prudentior vobis. Ergo post syrupū exhibendum caucatis ab illis erroribus, semper sitis naturæ adiutores, & quò natura tendit iuuate, & non impeditis, iuxta Hippocratis illud: Quò natura tendit. *Secunda decoctio.* Id lignum quod primo decoxistis, illam vnam lb. secundò decoquantis, adhuc habebit magnas vires, & non habeatis tantam diligentiam vt prius, 24. lb. etiam sumantur: si olla non sufficit, etiam duæ sumendæ, vt ad 4. partem decreseat, fortissimam expressionem faciatis. Hoc pro potu sumat, quia erit dulcior, melius tamen vt purum sumat: si ingratum ei erit, parum sacchari addatur, quod fieri potest.

Victus ratio.

Cibus limitandus, si fert victus tenuissimus, virium tamē ratione, per 40. dies hoc lignum dabitur, & magis in vltimis sciatis hic morbus resistit. Ego ita soleo facere, primis 8. vel 10. diebus semper do carnē vel pulli iunioris, aues paruas, vel carnem hœdi non habentem superfluitatem, & hos in parua quantitate, quandoq; plus, quandoque minus pro viribus & consuetudine ægri. Panem primis diebus dimidium do, quod consuevit sanus comedere. Vinum dilutum pauciferum in primis quandoq; do. Transactis 10. diebus, à carne & vino paulatim detraho, & nihil sumat nisi decoctum secundum, & panem solum, & quia aluum adstringit: pane solo & vna passa dulci teneatur venter laxior, cuius comedat 3. j. vel ij. vel iij. & vir robustus ij. vel iij. 3. panis. Bis coctus panis conuenit ei, est enim fermentatus, optimè nutrit, quia totum aqueum, spongiosum euauit: non habet excrementum aliquod, quia benè fermentatus, & in parua mole multæ substantiæ tenentis ad tres dies hominem. Postea paulatim & natura aget, vel per urinas, vel per secessum. quod si ad quartum diem natura aget, non mutetis. Male faciunt, qui per 3. j. panis cum passulis in principio ægris exhibent, & postea coguntur plus exhibere, quia debiles redduntur.

*De alio nouo ligno ex India allato Venetias,
Anno. 1543. Mense Aprili.*

Allatum nunc est aliud lignum ex India Venetias, quod contra morbum Gallicum est bezoarticum. Credo esse hoc lignum schœnas: id est, iuncos radicem cuiusdam cannæ: apparet enim esse radicem cannæ in India, vbi ex intermedio vnius cannæ etiam nauiculæ fiunt, tantæ sunt proceritatis: insipidus est gustus, vt solet esse cannæ. Istud decoctum etiā valde confert in morbo Gallico. Nunc Venetiis Cornelius Magnus accepit, videbimus effectum: si erit bonum, semper felicitus succedet hoc nouum lignum. Et sic habetis curam totam & integram morbi Gallici, quæ nobis honorem & argentum conflat. Hæc Monnus Patauij in Hospitali S. Franc. legebat, exercēs Scholares in practica. Anno 1543. Mense Aprili.

CONSILIUM CCCLI.

Consilium in quo morbi Gallici atq; omnium propemodum propriorum eius symptomatum, ac præcipuè Rhagadum curatio ostenditur, datum illustrissimo Galeoto Pico Mirandulano Principi, Anno 50. mense Iunio.

Ex Italico Latinum factum, per Hieronymum Donzell.

ILLUSTRISSIMAE dominationis vestræ corpus neque in membris suis, neque in omnibus ætatibus, eisdem affectibus, sed longè diuersis obnoxium fuit. Membrorum quidem præsens status huiusmodi est, vt cum reliquæ actiones omnes integræ sint, ac rectè valeant, in infima tñ recti intestini parte, ac exitu, multiplici (vt postea dicitur) morbo infestatur. In diuersis etiam ætatibus, alijs atque alijs affectibus fuit exagitatū, & ita fuit comparatum vt facile mutari atque alterari posset. Cùm igitur vestræ valetudinis nobis proposita sit cura, omnes illi affectus varijs atque multiplices, quibus aut iam laborat, aut ne in posterum redeant, est verendum, distinguendi mihi necessario videtur: id quod ex multis quibus antea Illustrissima vestra dominatio vsa est cōsilijs, facile intelligetur. Ab eo igitur, qui nunc infestat, morbo initium sumam, quem etiam cæteris omnibus, quibus iam diu est conflictata, leuiorem esse, ipsamet confitentur. Quoniam autem (vt dictum est antea) omnes actiones, vnica excepta, sunt integræ, illa in præsens omiſsa, quomodo reliquæ in sua integritate conseruari debeāt, explicabo. Recta verò earum valetudo minimè conseruari potest, nisi à lapsu membra præseruentur, quæ in hoc corpore inæqualiter admodum sunt temperata, & vt turbam aliquam faciant, ac sibi inuicem aduersentur præparata. Vt autem in singulorum particulatim natura explicanda insistam, & cor & hepar insignem habere à natura caliditatem affirmo: id verò tum ex eorum actionibus, tum ex his quæ ab illis efficiuntur, satis apparet: ea autem quod aperta admodum sint, breuitatis causa nunc prætermitto. Hepati tamen alia quoque aduentitia qualitas est adiuncta: ea ex Gallico morbo originem duxit, & peculiarem quādam vim hepati adiungit, qua humores ac sanguinem exurit, ac eos semper magis ac magis exassat. Ea autem vis non idem in omnibus efficere solet: siquidem in hepate natura prædito calidiore, multò est deterior & magis metuenda. Quare cùm V. dominationis hepar huiusmodi sit, natura scilicet calida, deinde lue etiam Gallica infectū, prauum & exustum sanguinem perpetuò generari est necesse: vnde etiam fit, vt inde geniti spiritus, eius sanguinis naturam seruent, potissimū autem cùm in corde gignantur, in quo calorem immoderatum esse iam diximus. Huius autem rei plurima sunt argumenta. Primū enim spiritus esse calidiores ac feruere, indicio est frequens illa excandescencia & inflāmatio, sine vlla occasione: ac ephemera corripit febre: capitis calefactio, & insignis sæpe rubedo, vt ipsa quoque alba oculi tunica ru-